

İncindi

– Afet Kırat · 15 Haziran 2012

Aynadan sildim bu gün gülen çocuk yüzümü
Susturdum şarkıları attım paslı dilimden
İlkbaharı kaldırdım kışa verdim güzümü
Öğüterek kum yaptım dikilen heykelimden
Umduklarım gelmedi gözüm özüm incindi
Yaralandı kanıyor nazım sözüm incindi.
Yaşamadım bu günü geçmiş zamana sürdüm
Adım attım yarına titreyerek ürkerek
İçimden çıkartmaya sabahları öksürdüm
Her şeyimi kaybettim yeniden doğmam gerek.
Güçlüyüm sanıyordum titrek beden incindi
Bilen varsa söylesin şimdi neden incindi?
Küfürlere bölündü parmağımda kelime
Eller dokundu küstü göğsümdeki mimozam
Parçaladım defteri önümde lime lime
Çırpınıp haykırıyor ağlıyor bütün azam.
Kâğıda küstü silgi kurşun kalem incindi
Bütün dünya yıkıldı sanki âlem incindi.